

GRUP FOCUS
LAVILLARROEL
DIRECCIÓ TÀLIA BRENLE

A PARTIR
DEL 3 DE SETEMBRE

Raquel Ferri
Ernest Villegas
Escrita per Llàtzer Garcia
Dirigida per Sílvia Munt

LES MANS

Una història d'amor imperfecta

Les mans és una coproducció de Bitò i Grec, Festival de Barcelona.

Bitò **GR&C** Festival
de Barcelona

Amb la col·laboració de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

SINOPSI

Aquesta és una història d'amor imperfecta que exposa una difícil pregunta: posaries en joc la teva vida sentimental per salvar el teu projecte somiat?

La Paula i l'Isaac viuen apartats en una casa enmig de boscos i muntanyes. Ella està a punt de rodar la seva primera pel·lícula, que serà protagonitzada per ell, després d'haver estat retirat temporalment de l'ofici per problemes de salut mental.

La producció ja comença a caminar i la parella ho viu amb una barreja d'entusiasme i vertigen.

Però els primers dies d'assajos previs a la filmació, es fa evident el que la Paula, secretament, intuïa: l'Isaac no pot participar en la pel·lícula; és un perill per ell i pel mateix rodatge. El seu paper, basat en la seva persona i la seva difícil experiència, l'haurà de fer un altre actor.

Posaries en joc la teva vida sentimental per salvar el teu projecte somiat?

Autoria **Llàtzer Garcia**

Direcció **Sílvia Munt**

Intèrprets

Raquel Ferri - *Paula*

Ernest Villegas - *Isaac*

Vestuari **Carlota Ricart**

Il·luminació **Ignasi Camprodon**

Música Original i Audioescena **Orestes Gas**

Direcció de producció **Bitò**

Producció executiva **Andrea Cuevas**

Coordinació tècnica AP7 **Projectes Tècnics**

Confecció de vestuari Taller **Goretti Puente**

Construcció d'escenografia

Taller d'Escenografia Castells

Maquinària **Koko (Lluís Nadal)**

Ajudantia de direcció **Tilda Espluga**

Regidora **Bibiana Guzmán**

Cap tècnica del teatre **Marta Pérez**

Màrqueting i comunicació **La Villarroel**

Distribució **Elena Blanco**

Agraïments **Ariadna Dot, Víctor Peralta**

És una producció de

Bitò i Grec 2024 Festival de Barcelona

NOTA DE L'AUTOR

La primera imatge que tinc de *Les mans* és la d'una dona jove -més endavant es dirà Paula-, pressionant-se les mans, mentre observa com la seva parella -Isaac, després- esmorza. Passen uns instants, ella aixeca la mirada i diu: "Prou, ho sento molt, però no pot ser; t'he de fer fora de la pel·lícula". I es fa silenci. Una altra frase: "i sé què significa per tu, aquesta pel·lícula. Ho sé. Ho sento." I així, gairebé així, comença també l'obra que ara, una nit més, representarem per vosaltres.

Escriure, entrar en l'interior d'una parella, dels misteris insondables de l'amor, és una cosa que sempre m'ha provocat vertigen. Pànic, gairebé. Què pots intentar dir o expressar que no s'hagi fet anteriorment i mil vegades millor? Així doncs, vaig decidir que la pel·lícula que la Paula havia escrit i ara es preparava per dirigir també versava sobre la parella, la seva, i sobre l'amor, el seu. D'aquesta manera ella es trobaria amb les mateixes pors i dificultats que jo mateix. Una pel·lícula que es titula com la nostra obra. I és que amb les mans ens agafem, ens acariciem, ens fem mal. Amb les mans comprovem el pas del temps, el nostre grau de fred i d'angoixa i, sobretot, ens deixem acompanyar. Perquè aquesta parella també és la unió de dues soledats. Crec que l'Isaac i la Paula són dues persones que s'han

sentit i se senten terriblement soles. Tant a la ciutat com a la casa aïllada on ara viuen.

Però aquesta pel·lícula que semblava que havia de ser el seu projecte en comú, que els apropava encara més a qui eren i a qui havien estat, s'acaba erigint en el centre de la crisi de la parella. I amb ella venen tots els retrets, les nits sense dormir, tot el dolor amagat, tot allò que van callar. I es pregunten: quan dues persones estan molt temps juntes, fins a quin punt no s'apropien de la vida de l'altra?

Llàtzer Garcia

LES MANS

Una història d'amor imperfecta

LA DIRECTORA DIU...

Diuen que l'amor és el que mou el món, i després de constatar-ho amb l'experiència dels anys, t'adones que és veritat. L'amor a una persona, a una parella, a un fill, o a una mare o a un pare, a un ideal, una religió o de vegades a un animal, últimament és un fet molt habitual, quan no trobes un ésser humà a qui dedicar el teu afecte, ho fas adoptant un gos o un gat, obstinadament, sempre busquem la manera, conscientment o inconscientment, de suportar la "insuportable lleugeresa de l'ésser" intentant compartir aquest viatge incert i apassionant. En el teatre, la literatura o el cinema, d'una manera o altra sempre acabem parlant de l'amor o del desamor o de la soledat que produeix no trobar res que s'hi assembli.

No trobo una manera millor d'aportar una mica de descans a la nostra vida sacsejada per tants imponderables mundials, que parlar sobre l'amor d'una parella. Evidentment, no és una història perfecta, ni fàcil, ni ideal potser, però és una història plena de petites i grans veritats, real, tendra, on podem trobar moltes de les dificultats i els vicis i fins i tot de les petites perversions i les profundes contradiccions que es manifesten dins d'una relació d'amor, quan vius en parella.

Les mans és una obra adulta, que neix de la vocació d'entendre com n'és de complicat estimar, endinsant-se sense pietat en la batalla diària d'una parella, sotmesa a totes les precarietats del dia a dia. Hi trobarem el desig, és clar, i la competitivitat, i l'egoisme inherent en cada individu, la generositat, la malaltia, la por, la persecució de l'èxit, el fracàs. Hi ha un fil molt prim, de seda, que potser es trencarà, però aquest és el repte. El camí no està escrit, s'haurà de construir pas a pas.

En Llätzer Garcia ho ha fet creant uns personatges que tenen un recorregut emocional molt potent, gairebé volcànic i amb els quals podem trobar, com passa amb els bons textos, reverberacions on identificar-nos irremeiablement, per a bé o per a mal. Aquesta és una peça d'espai únic, la casa, presó-paradís, on s'aniran trobant l'Isaac i la Paula. Aquest espai idíl·lic on protegir-nos del "fred" exterior, però que també pot arribar a ser claustrofòbic quan d'una manera angoixant, necessitem la llibertat que no ens permet la relació. En aquesta casa viurem la veritat d'una parella amb dos actors sobre els quals recau la meravellosa responsabilitat de donar vida a uns personatges als quals "estimo", ja en la lectura i que no veig el moment que comencin a bategar amb la Raquel Ferri i l'Ernest Villegas. Junts, potser, aprendrem alguna cosa que ens serveixi per recórrer amb vosaltres espectadors, un trosset de vida, que ens ajudi a comprendre una mica, l'infinit potencial que té precipitar-se en l'abisme d'estimar...

Sílvia Munt

LES MANS

Una història d'amor imperfecta

LLÀTZER GARCIA

Llàtzer Garcia és autor i director teatral. Ha escrit i dirigit, entre altres obres, *Vent a les veles* (2009; Círculo de Bellas Artes de Madrid), *Kafka a la ciutat de les mentides* (2011; Festival Grec), *La terra oblidada* (2012; SalaFlyhard), *La pols* (2014; SalaFlyhard, La Villarroel, Teatro Fernán Gómez), *Sota la ciutat* (2015; Teatre Lliure), *L'última nit del món* (2016; SalaFlyhard), *Els nens desagraïts* (2017; Temporada Alta, Sala Beckett), *Els somnàmbuls* (2019; Temporada Alta, Escenari Joan Brossa), *Elda & Daniel* (2020; Temporada Alta), *La font de la pólvora* (2021; Teatre Nacional de Catalunya) i *Al final, les visions* (2022; Sala Beckett-Festival Grec). També és autor de peces breus com *Doppelgänger* (2012; La Planeta), *Jericó* (2015; Temporada Alta) i *Només una veu* (2018; Teatre Lliure), entre d'altres. Pels seus textos ha guanyat diferents premis com el Marqués de Bradomín, el Ciutat de Gandia, el Premi Serra d'Or o, dues vegades, el Premi de la Crítica. Algunes de les seves obres estan traduïdes al castellà, anglès, francès, italià i romanès.

Ha signat les adaptacions de *Sopa de pollastre amb ordi* d'Arnold Wesker (2018; Biblioteca de Catalunya) i *La nostra ciutat* de Thornton Wilder (2023; Teatre Lliure) i ha dirigit, entre d'altres, els espectacles *Sam – peces curtes de Samuel Beckett-* a la Sala Beckett, l'obra de teatre verbatim *No m'oblidau mai*, textos de Joan Yago i Marc Artigau i diferents espectacles de poesia i música. Ha estat el coordinador del cicle Samuel Beckett on ha presentat el laboratori de creació *Catàstrofes* (2020, Sala Beckett) i també ha dirigit la pel·lícula *La Pols*, estrenada al Festival de Màlaga i que, posteriorment, fa gira per Europa. Rep el premi del jurat i del públic del festival Nuovo Cinema d'Europa de Gènova.

Ha impartit tallers i seminaris a la Sala Beckett, l'ESCAC, l'ERAM i al Col·legi del Teatre. Ha estat autor resident de la Sala Beckett la temporada 21/22.

SÍLVIA MUNT

Sílvia Munt és actriu, directora de cinema i de teatre i guionista. Després d'una extensa carrera com a actriu, on ha participat en més de cinquanta pel·lícules i on ha obtingut, entre altres, el premi Goya pel seu paper a *Alas de mariposa*, l'any 2001 fa un gir a la seva trajectòria dedicant-se principalment a la direcció, tant de pel·lícules de ficció com documentals i teatre. En aquesta etapa aconsegueix el seu segon Goya, en aquest cas com a directora, per *Lalia* el seu primer curt documental. Van seguir *Gala*, llargmetratge documental (premi a la Millor òpera prima) i *Pretextos*, llargmetratge de ficció (premi a la Millor direcció al Festival de Málaga). El seu últim projecte documental *La granja del paso*, una pel·lícula que parla de la capacitat de superació i solidaritat en una societat castigada per la crisi, està distribuïnt-se actualment per França. Després d'haver obtingut nombrosos premis internacionals, primer premi a la Seminci de Valladolid, primer premi Primed, etc., també ha dirigit nombroses obres de teatre on ha assolit un enorme èxit de crítica i públic: *El Preu*, *Les noies de Mossbank Road*, *La resposta*, *Dogville*, *Casa de Nines (20 anys després)*, *Eva contra Eva*, *Les irresponsables* o *Desig*. Com a realitzadora de pel·lícules per a televisió, ha dirigit vuit pel·lícules, de les quals ha estat també autora dels guions. La seva adaptació de *Vida privada* de Josep Maria de Segarra, minisèrie de dos capítols, va reportar-li el premi Gaudí a Millor pel·lícula.

Acaba d'estrenar el seu últim film *Las buenas compañías* que ha obtingut la Biznaga de plata, premi Jurado joven del Festival de Málaga, i el primer premi del festival de cinema Donosti de Zinema y Derechos Humanos (2023).

LA DIRECTORA

RAQUEL FERRI

Raquel Ferri és una actriu nascuda a València que va fer el seu debut a *Las chicas del cable* (Netflix). Graduada a l'Institut del Teatre de Barcelona ha treballat amb directors de la talla d'Isaki Lacuesta, Oriol Paulo o Sorogoyen. Proximament s'estrenarà *Delta* sèrie dirigida per David González que ella mateixa protagonitza.

En finalitzar la carrera i després de demostrar les seves habilitats amb el saxofon, cant i dansa, gràcies al seu debut teatral amb el monòleg *Joana 2015 Batalla Campal*, i ser ovacionada per les crítiques, és seleccionada per Lluís Pasqual per formar part de la Companyia Jove del Teatre Lliure a Barcelona on protagonitza diferents personatges en obres com ara *El temps que estiguem junts* dirigida per Pablo Messiéz, *Nit de Reis* dirigida per Pau Carrió, *The Storm* dirigida per Kelly Hunter, *Moby Dick, un viatge pel teatre* dirigida per Juan Carlos Martel, *Les tres germanes* dirigida per Lluís Pasqual. El seu debut audiovisual és a *Las chicas del cable* temporada 4 a la plataforma Netflix, que la va portar a protagonitzar el curt *Ni oblit ni perdó* dirigit per Jordi Boquet pel qual va ser guardonada amb el premi Gaudí a millor curtmetratge el 2021 i emportant-se el premi a millor interpretació femenina al festival de Requena i acció. Recentment ha estrenat *Los renglones torcidos de Dios* dirigida per Oriol Paulo i *Un año una noche* dirigida per Isaki Lacuesta. Va protagonitzar el curt inaugural del Festival Temporada Alta 2022 també dirigit per Isaki Lacuesta. En teatre va protagonitzar juntament amb Julio Manrique *L'oncle Vània* al festival Temporada Alta i al Teatre Lliure dirigida per Oskaras Korsunovas. I estrena també al Teatre Lliure *El dia del Watusi* dirigida per Iván Morales i compartint escenari amb Enric Auquer i Àlex Monner.

ERNEST VILLEGAS

Actor de cine, doblatge, teatre i televisió.

Obté la diplomatura en Art dramàtic al Col·legi del Teatre de Barcelona i es forma en diferents tècniques amb figures com Konrad Ziedrich, Elena Pla (màscara i expressió corporal), Javier Daulte o Adela Vilà (cant). També estudia gestió i producció teatral amb Lluís Elies.

En teatre, ha treballat en produccions com *La reina de la bellesa de Leenane* de Martin McDonagh, dirigida per Julio Manrique; *El poema de Guilgamesh, rei d'Úruk*, amb versió de Jeroni Rubió Rodon i dirigida per Oriol Broggi; *Galatea* de Josep M. de Segarra, dirigida per Rafel Duran; *T'estimo si he begut* d'Empar Moliner, dirigida per David Selvas; *Un obús al cori Cels*, de Wajdi Mouawad, dirigides per Oriol Broggi; *Al nostre gust*, escrita i dirigida per Oriol Broggi; *Purga* de Sofi Oksanen, dirigida per Ramon Simó; *L'Orfe del clan dels Zhao* de Ji Junxiang, dirigida per Manrique; *Santa Nit* de Cristina Genebat, dirigida per Julio Manrique i Xavi Ricart; *Luces de Bohemia* de R.M. del Valle Inclán, dirigida per Oriol Broggi; *Les tres germanes* d'Anton Txékhov, dirigida per Carlota Subirós; *Coses que deïem avui* de Neil LaBute, dirigida per Julio Manrique; *Misteri de dolor* d'Adrià Gual, dirigida per Manel Dueso; *El casament d'en Terragada* de Juli Vallmitjana, dirigida per Joan Castells; *L'inspector* de Nikolai Gogol, dirigida per Sergi Belbel; *Jugar amb un tigre* de Doris Lessing, dirigida per Carlota Subirós; *La Plaça del Diamant* de Mercè Rodoreda, dirigida per Toni Casares; *Ricard III* de W. Shakespeare, dirigida per Àlex Rigola; *Santa Joana dels excorxadors* de Bertolt Brecht, dirigida per Àlex Rigola; *Otel·lo* de W. Shakespeare, dirigida per Carlota Subirós; *European House*, dirigida per Àlex Rigola; *La nit àrab* de Roland Schimmelpennig, dirigida per Toni Casares; *Magnus* de Jordi Teixidor, dirigida per Oriol Broggi; *El Somni d'una nit d'estiu* i *Nit de Reis* de W. Shakespeare, dirigides per Pitus Fernández, entre altres.

En cine, ha participat en pel·lícules com *La Última voluntad*, dirigida per Xevi Vila; *Llarga vida*, dirigida per Rosa Pons; *La Conjectura*, dirigida per Xevi Vila; *Una pistola en cada mano*, dirigida per Cesc Gay; *Nines ruses*, dirigida per Pau Freixas i *La Nit que va morir l'Elvis*, dirigida per Oriol Ferré.

En televisió, l'hem pogut veure en diversos projectes audiovisuals com *Feria* (Netflix); *La Caza Tramuntana* (TVE); *VIDA PERFECTA* (Movistar); *El Enigma Verdaguer* (Diagonal TV); *Nit i dia* (TV3); *Les bones nenes* (Curtmetratge dirigit per Clara Roqueta); *La luz de la esperanza* (dirigida per Silvia Quer); *Terra Baixa* (dirigida per Isidro Ortiz); *Infidels* (TV3); *Mar de Fons* (TV3. Diagonal TV); *Omar Martinez* (dirigida per Pau Martínez) i *Mirall Trencat* (TV3. Diagonal TV).

Ha estat nominat al Premi Butaca al Millor Actor per l'espectacle *Un obús al cor*.

ACTOR

EMPRESSES PATROCINADORES

AMB LA COL-LABORACIÓ DE

INSTITUCIONS

FINANÇAT PER

ENTRADES
LAVILLARROEL.CAT

GRUPS
PROMENTRADA.COM

LES MANS

Una història d'amor imperfecta

A partir del 3 de setembre de 2024

Horaris

De dimarts a divendres: 20h

Dissabtes: 17.30 i 20h

Diumenges: 17.30h

Preus a partir de 25€

(consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla La Villarroel - lavillarroel.cat

Preus especials per a grups a **Promentrada**

www.promentrada.com - 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38

Materials premsa focus.cat/teatre/#premsa

MOLT MÉS A

Comparteix la teva experiència amb el hashtag **#LesMans** i etiqueta **@La_Villarroel**